

Trekanten og kompasset

En på de områder kyndig mand fortalte mig engang, at når et skib løber af stabelen, skal det gennemsejle en bestemt trekantet rute uden for havnen for der ved at få sit kompas indstillet. Så først er det i stand til at finde og holde sin kurs. Han, der fortalte mig det, sammenlignede det selv med dåben.

Når et lille barn „løber af stabelen“, starter sin livsbane, bliver det døbt – i den treenige Guds navn. Den treenige Gud er ofte i ældre tid blevet symbolsk fremstillet i form af en trekant.

Dåben er andet og mere, men den er også et kompas, vi får givet som hjælp

til at finde og holde vor kurs gennem livet. Og kun ved at have hele „trekanten“ med, er vi rigtigt indstillede: Gud, vor fader, har skabt os med et fuldkomment liv hos ham for øje. Jesus Kristus har frigjort os til at kunne „stå op og gå til vor far“ som den fortabte søn. Og Helligånden „vejleder os til hele sandheden“, er „vor himmelske ledsager, som for støvet sig umager gennem ild og gennem vand“.

Hvad mere behøver vi, når vi har dette kompas?

Derfor kun fremad i Jesu navn, så går det og hjemad tillige.

Th. Bruun.

Adresser:

Sognepræst Johs. Bjerrum,

Dyssebakken 8, Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen mandag) kl. 11–12. Tirsdag dog kun kl. 18–19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,

Grants Allé 23, Hellerup, tlf. SØ 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag) kl. 12–13.

Kordegn Rudolf Hansen,

Ellemosevej 115, Hellerup, tlf. GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9–13. Fredag tillige kl. 18–19.

Organist, dr. phil. Povl Hamburger,

Jægerbakken 7, Gentofte, tlf. OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune,

Dyssegaardsvej 98, Søborg, tlf. SØ 6427.

Menighedsrådets formand:

Civilingeniør Steen Laiet,

Eskeager 12, Søborg, tlf. SØ 9051.

Menighedsplejen:

Formand: sognepræsten.

Kasserer: Chr. Lundbye, tlf. GE 1331.

KFUM-spejderne:

Gruppeleder:

Steen Laiet,
Eskeager 12, Søborg,
SØ 9051.

Flokleder:

Erik Andersen,
Gothersgade 151 A, mezz.,
København K.
Træffes onsdag kl. 17–18 og
kl. 20.30–21.30 på SØ 3175.

Tropleder:

Jesper Kramhøft,
Søgårdsvej 4 A, Gentofte,
GE 7773.
Træffes hver dag kl. 17–18.

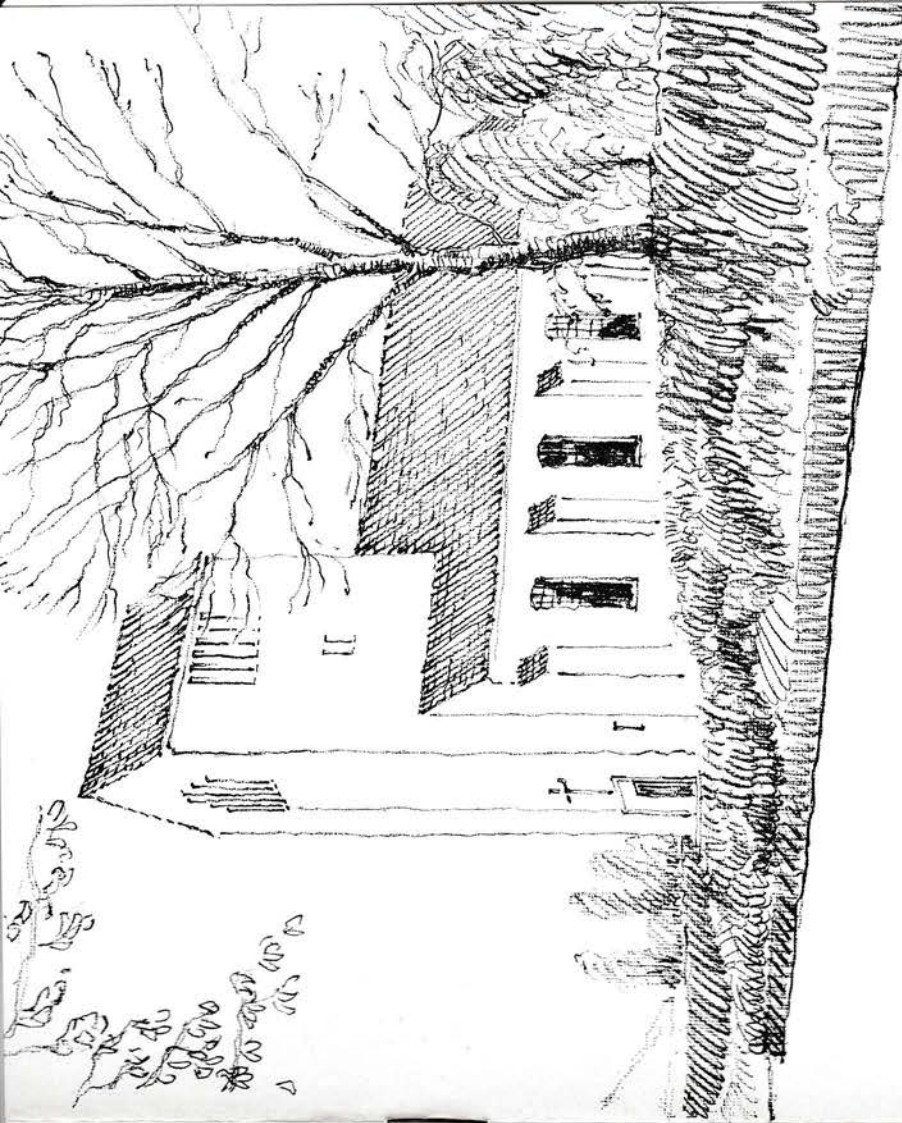
Henvendelse om kirkelige handlinger

Dåb: Henvendelse sker til kordegnkontoret og til præsten.

Lysning: Henvendelse sker til kordegnkontoret.

Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnkontoret.

Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

C. TH. THOMSENS BOKTRYKKERI A/S

Påske

Særlig indviklet at udrede var de første apostles forkyndelse jo ikke. I Apostlenes Gerninger kap. 4, 33 siges det sådan: Og med stor kraft aflagde apostlene vidnesbyrdet om den Herre Jesu opstandelse. Det indviklede kommer frem i vores egen tvivl, skepsis og devaluering af budskabet, så vi mere ønsker at lægge vægten på, at Jesus jo var et stort menneske, et idealmenneske, og vi peger på hans bjergpræken, hans godhed mod de syge og vanskeligt stillede, hans varme tale o. s. v. Men det er, som om vi ikke vil frem til påskemorgen. I hvert fald vil mange gerne affærdige den med et: nåja, den tror jeg nu ikke på!

Nu ved jeg jo godt, at det er moderne kun at begunstige den, der forstår at sætte sig selv i gæld. Jo mere gæld, jo mere betydningsfuld og jo mere falden på maven for! Men det er trods alt en kunstig skabt vurdering, og den ender jo da også i grove tilfælde med særdeles kraftige skrald og kraftigt udtrykte ønsker om fuld retfærdighed, det vil sige: straf over den gældbundne. Men i al almindelighed, ja så er den indstilling med til at forfladige ethvert menneskes bevidsthed om at stå i gæld, og det endda på en så grov måde, at der ikke er ret mange, der ser sig som gældbundne i den forstand, der her tænkes på. For det er nemlig sådan, at vil man ikke se i øjnene, at man med alt det onde, som man gør og lever, har skabt en afgrund mellem sig og Gud, så er der heller ingen mening i at tale om en frelser!

Derfor bliver påskens budskab om opstandelse også kun for de små et livets budskab. For de små, der ved, at de ikke har noget krav hos Gud, fordi de i deres liv har handlet mod Gud, men alligevel ikke kan være ham foruden. Påsken bærer bud om, dere og syndere sig nær til Jesus, mens han levede på jorden. Påsken bærer bud om, at nu er gælden betalt, for enhver, som har Jesus Kristus som deres eneste faste holdpunkt. Kun i Ham er livet. Påske er altså ikke noget indviklet noget, men det er noget forunderligt noget, alene udtrykt i dette: *Kristus er opstanden.*

„Ser du, hvor i skovene

alle træer skyde!

Mærker du, hvor engene

sig i våren fryde!

Nu det visne vorder grønt,

hvad der falmes, atter skönt,

det gør påskemorgen.“

Nu takker alle Gud

Utaknemmeligheden er vidt udbredt, endda i en sådan grad, at den er blevet helt ordsproglig: „Utak er verdens løn“.

Det begynder allerede hos børnene. Atter og atter må det indskræpes dem, at de skal sige tak, når man giver dem noget. Men de voksne har ikke noget at lade børnene høre, for de er jo selv alt for ofte utaknemmelige, både i forhold til deres nærmeste og overfor fremmede, som i en eller anden situation viste venlighed eller hjælpsomhed.

Men fremfor alt er mennesker dog utaknemmelige overfor Gud, „fra hvem al god gave og al fuldkommen gave“ kommer (Jakobsbrevet 1, 17).

Hver eneste dag står vi som modtagende både til legeme og sjæl. Også her bør vi huske ordet: „Hvad har du, som du ikke har fået givet?“ (1. Kor. 4, 7). Har vi så husket at bringe vor tak til Gud, himlens og jordens Skaber, som har gjort os godt og mættet os med føde og glæde? (cfr. A.G. 14, 17). Vi trænger nok alle til noget mere at tage psalmisten på ordet, når han siger: „Lov Herren, og glem ikke *alle* hans velgørelser“. (Ps. 103, 2).

Mest af alt skal vi tænke på og takke for den største af alle Guds gaver til os: Jesus Kristus, vor Frelser (Johs. Ev. 3, 16).

For i ham møder vi Gud selv – den Gud, som ikke vil forkaste os, men som i sin godhed tilsiger også os: „Alt mit er dit!“ (Lk. 15, 31).

M. W. O.

Konfirmations- indskrivning

Fra og med konfirmation i 1969 foretages efter skolevæsenets ønske den ændring, at forberedelsen til konfirmation sker fra 8. kl. og 1. real. Det betyder at der ved tilmeldingen i dagene 23.-30. april (begge incl.)*) normalt kun optages konfirmander til forberedelse, såfremt disse fra 15. august 1968 går i 8. kl. eller 1. real. Nyordningen medfører forventeligt, at konfirmationen i 1969 kun vil finde sted i foråret, nemlig den 23. marts, mens efterårskonfirmation i 1969 vil bortfalde.

Johs. Bjerrum Max W. Olsen

*) (jvf. præsternes træffetid under adresser på bagsiden.)

☆

Der er meget i livet,

man bliver beskyldt for!

Der er endnu mere i livet,

man er skyldig i!

Det første kan ophidse den personlige forfængelighed – og optager mest plads! Det sidste forbliver dog det skæbningsvangreste – om det ikke finder Guds tilgivelse!

BRØD til VERDEN GIRO 23

Med dette talende slogan appellerer Folkekirken Nødhjælp igen til os. Fra busser, S-tog og plakater kender man den illustration, der minder om denne årlige indsamling: brødet, hvoraf en bid er taget ud og anbragt et sted på kloden. En fremragende illustration. Man kender den også fra det girokort, vi alle har fået med posten. Og ingen kan vel være i tvivl om, at der mangler brød mange steder i verden i dag.

Folkekirken Nødhjælp når vidt – til krigsramte områder – til katastroferamte områder og til egne hverdagslige – selv uden krig og katastrofer – er så misserabel, at enhver af os ville blive sygt helt ind i sjælen, hvis vi fik lejlighed til at opleve den på nært hold. Der arbejdes i Hong-Kong, Vietnam, Indien, Jordan, og mange steder i Afrika og Syd-Amerika. Det er ikke manglende behov, der sætter grænse for aktiviteten.

Folkekirken Nødhjælp er en af de ældste organisationer inden for kirkeligt hjælpearbejde. Allerede efter den første verdenskrig lagde man ud med et stort hjælpeprogram, og efter den anden verdenskrigs kaos blev der ligeledes ydet en stor indsats. I dag gives hjælpen – hvor det er muligt – som hjælp til selvhjælp. Folk får mad, men arbejder selv på betaling for maden – bygger huse f. eks., og hjælper dermed selv med til at afhjælpe nøden.

Med sine store hjælpeaktioner har Folkekirken Nødhjælp påtaget sig store forpligtelser. Foregående års indsamlinger har vist, at mange føler denne forpligtelse som deres egen. Man må håbe, at endnu flere vil føle det samme i år. Behovet for hjælp er ikke formindsket.

Skulle det postomdelte girokort være bortkommet, kan man selv udskrive et til giro nr. 23:

Folkekirken Nødhjælp

Brød til Verden

Købmagergade 26

København K.

o. w. b.

Uselvisk

Vi er meget dygtige til at have ondt af os selv og kritisere de andre. Vi lever efter regelen: Find de andres fejl! Optag alt i værste mening! Øv dig i kritik og mistænksomhed! Spar dig selv og hyt dit skind! Slip så billigt som muligt og krævfrem for alt din ret!

Men Kristi lov lyder: Du skal *elske*! At elske er at bære byrder for hinanden og at bære over med hinanden. At elske er at stille sig til rådighed med et villigt sind, at give sig selv og at glemme sig selv. At elske er at gå i hans fodspor, der sagde: „Jeg er blandt jer som den, der tjener.“

„Ber hverandres byrder, således opfylder I Kristi lov“, skriver apostelen Paulus (Gal 6, 2). Hvis vi skal kunne hvile i Kristi nåde, må vi også være villige til at lyde Kristi lov. Det er da ganske klart.

K. J.

Kirkernes Verdensråd

I sidste nr. af kirkebladet omtales Det lutherske Verdensforbund – et fællesskab indenfor de forskellige lutherske kirker. I dette nummer skal omtales Kirkernes Verdensråd.

Udover den øgede trang til fællesskab indenfor lutherdommen var der allerede før anden verdenskrig bestræbelser igang for fællesskab på tværs af de forskellige trosopfattelser, altså det man kalder økumeniske bestræbelser. *Kirkernes Verdensråd* med hovedsæde i Genève, er i dag en virkelighed og spiller en stor rolle, både når det drejer sig om samtaler kirkerne imellem og i særdeleshed i tilrettelæggelsen og udformningen af det kolossale hjælpearbejde, der efterhånden samler alle sine tråde netop i Genève. Uden sammenligning kan man da også notere, at dette års største kirkelige begivenhed bliver Verdenskirkerådets generalforsamling i Sverige i sommer.

Rådet er ikke underkastet bestemte, formulerede definitioner, men er under stadig udvikling og afklaring. Rådet er kirkernes eget organ, og det skal hele tiden være muligt for de forskellige kirker i forkyndelse, i vidnesbyrd, i tjeneste, at udtrykke enheden på tværs af trosretninger, af nationale og geografiske grænser. Rådet dirigerer ikke medlemskirkerne og lovgiver heller ikke. Der er ikke tale om, at rådet er over eller under nogen, men Kirkernes Verdensråd er det centrale organ, der inspirerer kirkerne jorden over i det fællesskab, der skulle bære frugten som: omsorg og tjeneste for hinanden.

Men tro ikke, man lister rundt om hinanden og undgår centrale anliggender i

troforskelle. Drøftelserne, der angår forskellige opfattelser inden for den kristne tros lære, er mange og alvorlige og kommer til offentlighedens kundskab i fællesformuleringer, men aldrig med retslig gyldighed.

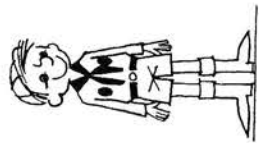

I økumeniske arbejdslejre mødes unge med forskellig kristen baggrund.

Herhjemme sætter dette arbejde på tværs af kirkerne sine spor i de såkaldte kirkevandringer, d.v.s. besøg i forskellige kirker på samme aften, katolske som lutherske, ofte efterfulgt af samtaler og diskussioner.

Utvivlsomt er såvel det lutherske Verdensforbund som Kirkernes Verdensråd udtryk for, at kirken ikke er ved at få skrevet sin dødsattest; tværtimod synes netop forståelsen for anderledes tænkende at vokse, den forståelse, som en krigshærgnet verden sukker efter.

Jobs. Bj.

KFUM- Spejderne i Dyssegård

Besøg i kirken

Torsdag d. 25 januar var drengespejderne på rundgang i kirken med pastor Bjerrum. Man så på klokkerne, på orgellet, hørte på dets forskellige registre, ja man foretog endda en mørkevandring over kirkeloftet. Undervejs kunne man spørge om alt muligt vedrørende en kirkes indretning og brug, f.eks.: „Hvorfor er der tag over prædikestolen?“ eller „Hvorfor døber man små børn?“ Det var en hård tårn for pastor Bjerrum, der dog kunne svare på næsten alt.

Landslotteri

Indtil d. 20. april vil man møde spejdere, der er ude for at sælge KFUM-spejdernes landslotteris psykedelisk udsmykkede lodseddler. Selv om vore ledere er ulønnede, kan det kontingent drenge- og pigerne ved arbejdet, især da man forventer en højere teknisk standard end tidligere. Af den krone, som en lodseddler koster, går de 35 øre til det lokale arbejde, mens det øvrige overskud går til korpsets virksomhed, herunder løn til korpssinstruktører.

Sommerlejre

Årets bedste spejderoplevelse er altid sommerlejren. Vore ulve skal i år på lejr

fra d. 24. juni til d. 1. juli i en hytte i skovrigt terræn lige syd for Lille Vildmose. Spejderne, der ligger i telt på lejre, har bestilt en lejrplads ved Stubbe-
gård sø (syd for Hjerl Hede) fra d. 17. til d. 27. juli. En ung mand eller en stor pige ville være velkommen som hjælper på ulvesommerlejren (evt. henvendelse til gruppelederen, se bagsiden).

☆

Kort - og godt

Somme steder i England er det en gammel skik, at fiskeren, før han sætter sin båd i søen, knæler ned og siger: „Bevar mig, Gud, thi min båd er så lille, og dit hav er så stort!“

Det kan man kalde en kort og god andagt.

Og efter den rejser fiskeren sig, går i båden, hejser sit sejl og lader stå til.

En lignende andagt skulle vi få tid til at holde hver morgen, selv om vi har nok så travlt.

Hver morgen står vi i begreb med at lægge ud på ny, hver især. Vi vil hejse vort sejl, vi vil trække vore årer, vi vil kaste vort garn, hver på sin måde. Hver morgen står vi ved havets bred – ser det ligge der og rulle foran os, eller rettere, aner det bagved den bølgende morgentåge, dette dunkle, ukendte, dette, som dagen vil bringe, men som vi ikke véd, hvad er. Ved havets bred står vi, og vort fartøj ligger rede til at begynde farten.

Men først vil vi holde andagt – bøje vort hoved, bøje vore knæ og fremsige bønner: „Bevar mig, Gud, for min båd er så lille, og dit hav er så stort!“

M. Pontoppidan.

Gudstjenester

i Dyssegårdskirken

April 1968

Søndag d. 7 Kl. 10.00 Johs. Bjerrum
(Palmesøndag) Kl. 16.00 Max W. Olsen
Torsdag d. 11. Kl. 10.00 Max W. Olsen
(Skærtorsdag) Kl. 19.00 Johs. Bjerrum
Fredag d. 12. Kl. 10.00 Johs. Bjerrum
(Langfredag)

Søndag d. 14. Kl. 8.30 Johs. Bjerrum
(Påskedag) Kl. 10.00 Max W. Olsen
Mandag d. 15. Kl. 10.00 Max W. Olsen
(2. Påskedag)

Søndag d. 21. Kl. 10.00 Max W. Olsen
Mandag d. 22. Kl. 19.00 Max W. Olsen
Søndag d. 28. Kl. 10.00 Johs. Bjerrum

Maj 1968

Søndag d. 5. Kl. 8.30 Max W. Olsen
Kl. 10.00 Johs. Bjerrum
Fredag d. 10. Kl. 10.00 Johs. Bjerrum
(Bededag)

Søndag d. 12. Kl. 8.30 Max W. Olsen
Kl. 10.00 Max W. Olsen

Søndag d. 19. Kl. 8.30 Max W. Olsen
Kl. 10.00 Johs. Bjerrum

Torsdag d. 23. Kl. 10.00 Skjød-Pedersen
(Kristi Himmel-
fartsdag)

Søndag d. 26. Kl. 8.30 Johs. Bjerrum
Kl. 10.00 Max W. Olsen

Juni 1968

Søndag d. 2. Kl. 10.00 Johs. Bjerrum
(Pinsedag)

Mandag d. 3. Kl. 10.00 Max W. Olsen
(2. Pinsedag)

Søndag d. 9. Kl. 8.30 Max W. Olsen
Kl. 10.00 Johs. Bjerrum

Søndag d. 16. Kl. 8.30 Max W. Olsen
Kl. 10.00 Max W. Olsen

Møde i kirkens krypt

Onsdag d. 12 juni kl. 20: Sognepræst V. Finnerup taler. Tilmelding til C. Lundbye – GE 1331 – af hensyn til kaffen.

☆

Bibelkredsene mødes kl. 20

17. april hos fru Harslund,
Sønderdalen 6. (Kvindekreds)

8. maj hos B. Jeppesen,
Kildebakkegårdsallé 11. (Ap. G. 13. kap.).

8. maj hos frk. Olsen,

Blegdamsvej 78 A. (Ap. G. 13. kap.).

15. maj hos fru Evertsen,
Sønderdalen 24. (Kvindekreds).

19. juni hos Fru Gammeltoft,
Dalstrøget 144. (Kvindekreds).

Alle er velkomne!

☆

Kirkebladet

Indsamlingen til kirkebladet er nu ved at skulle afsluttes for i år. Det endelige resultat bringes i næste nr., men allerede nu kan oplyses, at slutresultatet tegner særdeles lovende. Den, som måtte ønske at være med kan nå det endnu – se blad nr. 1 - 1968.